

عتبات عالیات

صفاءالدین تبریزیان

اهمیت اعتقادی و ریشه‌دار شهرهای عتبات عالیات در ناحیه بین‌النهرین^۱ عراق در درازای تاریخ ایران در دوره اسلامی موجب شده که شیعیان این سرزمین همواره برای شهرهایی که پیشوایان مخصوص آنان در آنها به خاک سپرده شده‌اند اهمیت ویژه‌ای فائل شوند. گستره عراق به مثابه یک کشور عربی - اسلامی، با توجه به وجود همین شهرهای مقدس، از نظر شیعیان، از سایر کشورها متمایز است.

شیعیان در تمامی ادوار تاریخ، با توجه به همین باورهای عمیق، برای این شهرها جنبه قدس قایل شده‌اند. به شهرهایی که این پیشوایان مخصوص در آنها روی در نقاب خاک کشیده‌اند «عتبات مقدسه»^۲ و «عتبات عالیات» گویند. و در کشور عراق به شهرهای نجف، کربلا، کاظمین، سامرا، و حتی کوفه، اطلاق عتبه می‌شود.

پیدایی و تکوین، ساخت و احداث و بازسازی و نوسازی و تزیین این بناهای مذهبی در طول تاریخ به کمک سلاطین و مردم، و حکام و تجار، با دلایل اعتقادی و مصالح سیاسی و علاقه عمومی صورت گرفته است. وجود همین قبور متبرک در این شهرها باعث شد جمع کثیری از علمای شیعه و به تبع آنها شیعیان، این شهرها را زیستگاه خود قرار دهند و در آنجا به تبلیغ اندیشه دینی پردازند. این امر موجب شد این شهرها مبدل به مراکز علمی شوند و دانشجویان شیفته فرآگیری علوم مذهبی از شهرهای دور و نزدیک بدین اماکن روی اورنده و منطقه فرات مرکزی اهمیت روزافزون یابد.

۱. بین‌النهرین، منطقه بین دو رود دجله و فرات است که اکنون بخشی از کشور عراق به شمار می‌آید. سرزمین عراق پیش از برآمدن عثمانیان از دو بخش شمالی و جنوبی تشکیل می‌شد. شمال آن را ارض الجزریه و آشورالکبیری می‌خوانند و به بخش جنوبی سرزمین بین‌النهرین اطلاق می‌شد.

۲. به نظر آکاهی کامل از مفهوم واژه «عتبه» بنگردید به: جغرف الخلیلی، موسوعة العتبات المقدسة، ط. ۲، بیروت، مؤسسه الاعلمی، ج. ۱، صص ۴۰-۴۳؛ همچنین: لویس معلوف، المنجد فی اللغة والادب والعلوم، ط. ۸، بیروت، مطبعة الكاثوليكية، ۱۹۶۵، ص. ۴۸۵.

آمد و شد زایران به همراهی کاروانها از جای جای مناطق شیعه‌نشین، عزیمت عده‌ای از شیعیان ایران به آن خطه به منظور اقامت، حضور مراجع و رجال دین، موضوع حمل مردگان به گورستان «وادی‌السلام» نجف اشرف که آرزوی شیعیان، خاکسپاری پس از مرگ در آنجاست - نقش متمولین و بازارگانان در داد و ستد کالا و... موجب دیگرگونی بافت و ساختار این منطقه گردید و عوامل نوینی در عرصه حیات اجتماعی و مدنی، بنیاد اقتصادی، آداب و سنت و رسوم و آیینهای گستره بین النهرين وارد شده است. بدون تردید کارکردهای عمرانی فرمانروایان شیعی، موجبات رونق، افزایش جمعیت و جذب دوستداران خاندان عصمت و طهارت بدین بخش را فراهم ساخته و پیوندهای نوینی را در آن پدید آورده است، به ویژه آنکه در بُعد اجتماعی به واسطه برپایی مراسم، مجالس و آیینهای ویژه به مناسبهای گوناگون که در فرهنگ شیعه وجود دارد (چون مراسم تاسوعاً، عاشوراً، اربعین، احیاء، اعياد فطر، غدیر و مبعث حضرت محمد(ص)، نیمه شعبان، و نماز جمعه، برگزاری مراسم دعاهای توسل، کمیل، ندبه و...) بستر مناسبی برای تقویت و پایندگی روابط شیعیان را فراهم آورد.

با تأسیس سلسله صفویه و رسمیت یافتن و گسترش مذهب شیعه اثنی عشری در ایران روابط سیاسی، فرهنگی و اقتصادی ایرانیان با شهرهای عتبات عالیات ابعاد بسیار گسترده‌تری یافت. تعمیر بناها و اماکن متبرک، تأسیس بناهای جدید، تزیین بارگاه ائمه اطهار(علیهم السلام) و حتی تلاش به منظور توسعه عوامل حیات اقتصادی و اجتماعی، گوشایی از علائق و دلبستگی شیعیان به سرنوشت شهرهای عتبات بود که در سرمایه‌گذاری فرمانروایان ایرانی در آنچه اقدامات عمرانی جلوه می‌یافتد.

از بدرو پیدایی سلسله قاجار، فرمانروایان این خاندان با توجه به علائق شیعیان ایران و بنابر حمایت و مشارکت مردمی و همچنین دلبستگی اعتقادی شخصی، به اقدامات مؤثری در نوسازی مکانهای دینی در شهرهای عراق ابعاد فزونتری بخشدند. طلاکاری دو گنبد امامان موسی کاظم و محمدجواد(علیهم السلام) در کاظمین به سال ۱۲۱۱ق و نیز صدور فرمان مطلقاً کردن مناره‌ها و گنبد حرم سیدالشهداء(ع) در کربلا، از جمله نخستین اقدامات عمرانی سردمداران حاکمیت قاجار در شهرهای زیارتی ناحیه بین النهرين عراق به شمار می‌آید. و البته این اقدامات در دوران حاکمیت سلاطین بعدی نیز تداوم یافت و شاید یکی از بازترین آنها دادن مأموریت به علیرضا عضدالملک در اواخر سال ۱۲۸۳ق از سوی ناصرالدین‌شاه قاجار به منظور حمل خشتاهای طلای گنبدهای مطهر امامان علی‌النقی و حسن عسکری(علیهم السلام) صورت گرفت و وی موظف شد آن خشتاه را در کاظمین به آیت‌الله عبدالحسین تهرانی (شیخ‌العرافین)

تحویل دهد.^۳

به هر حال، از سوی عثمانیان در دوره حاکمیت طولانی خود بر عراق برای شیعیانی که در این شهرها می‌زیستند امتیازات و تسهیلاتی در نظر گرفته شد. خانم گرتروذ بیل، دیپلمات انگلیسی که مدتها را در سفارت انگلیسی در بغداد گذرانده بود در این زمینه می‌نویسد:

حکومت عثمانی قبل از اعلام قانون اساسی سال ۱۹۰۸ در بین التهرين، معتقد بود که شهرهای مقدس این سرزمین امتیازاتی بر سایر شهرها دارند و به همین جهت مقررات مخصوص برای ساکنان این شهرها وضع کرده بود که از جمله آنها معافیت جوانان ساکن این شهرها از خدمت نظام وظیفه بود.^۴

در زمان حاکمیت انگلیسیها بر سرزمین عراق تغیراتی در ساختار اداری عثمانی پیشین ایجاد شد و اداره‌های جدیدی به منظور سرپرستی امور مالی و اوقاف تأسیس شدند و مالیاتهای گوناگونی نیز برقرار گردید. انگلیسیها حتی بابت خاکسپاری مردگان در نجف پول می‌گرفتند و برای دفن اجساد در حرم مطهر حضرت علی(ع) نرخهای تعیین کردند.

مبلغی که بابت دفن هر جسد در روای دریافت می‌شد بالغ بر ۷۰ روپیه بود؛ برای تدفین در طرمه [ایوان] مبلغ ۶۲/۵ روپیه تعیین شد؛ برای خاکسپاری در حجره مبلغ ۲۱/۲۵ روپیه تأیید می‌شد؛ برای تدفین در صحن ۲۵ روپیه مقرر شد؛ و هزینه خاکسپاری در خارج شهر نیز بالغ بر ۶/۲۵ روپیه بود.^۵

۲. ناصرالدین شاه در بخشی از فرمان خود خطاب به عضدالملک می‌نویسد: «چون خشتهای طلا که به جهت گند میور مطهر عسکریین صلوات الله و سلامه علیهم ساخته شده، نظر به اهانت و دیانت آن فدوی زاده خاص، حمل خشتهای مزبور را به عهده آن مقرب الخاقان مسحول و مفوض فرمودیم که با کمال نظم و درستی، خشتهای طلا را حمل نموده و در کاظمین تحويل جناب مستطاب فضائل مأب افادت و اضافت نصاب حقائق و معارف اکتساب فدوه العلما و زیده الفقها، مجتهد العصر و الزمان شیخ المشایخ العظام شیخ عبدالحسین سلمه الله تعالی داده که به کار برد». حسن مرسلوند. سفرنامه عضدالملک به عتبات. تهران، مؤسسه پژوهش و مطالعات فرهنگی، ۱۳۷۰، ص. ۸.

۴. بنگرید به: اسماعیل رائین. حکمران انگلیس در ایران. چ. ۵. تهران، جاویدان، ص. ۳۶۹.

۵. عبدالله فیاض، *الشوره العرائیه الکبری سنه ۱۹۱۰*، ط. ۲، بغداد، دارالسلام، ص. ۱۷۳. حسن اسدی به نقل از مورلی با اندکی تغییر مالیات فوق را نقل کرده است. نک: شوره النجف على الانگلیس و الشزاره الاؤلی لشوره العشرين، بغداد، دارالحریه للطباعه، ص. ۲۲۱. یادآور می‌شود در این زمان هر ۱۵ روپیه معادل یک لیره بوده است.

این مالیات که به آن، عنوان «دفتیه» داده بودند شامل مردگانی بود که سن آنان از سه سال تجاوز می‌کرد و اطفال تا دو سال معاف بودند. آنچه در صورتحساب فوق آمد، متعلق به دفن مردگان در روضه امام علی(ع) و یا گورستان وادی السلام بود. فرماندار نجف درآمد انگلیسیها را فقط از این محل در سال ۱۹۱۸م ۴۸,۰۰۰ روپیه می‌داند و پیش‌بینی می‌کند که این مبلغ در سال آینده به ۱,۲۰۰,۰۰۰ روپیه برسد. البته اگر قید و بندها و محدودیتها موجود در راه حمل جنازه به عتبات ازین برود.^۶

با ورود صنعت عکاسی به ایران، شیعیان شیفتۀ خاندان اهل‌بیت (علیهم السلام) در سفرهای زیارتی خود به عتبات عالیات مبادرت به تهییه عکس‌هایی از مکانهای مقدس کردند که تعدادی از آن عکسها بعدها به صورت کارت‌پستال به مردم عرضه شد. به نظر می‌رسد پیشرفت کار عکسبرداری موجب شد که تصویرهای مختلفی روی کارت پستال به طور وسیعی چاپ شود و به تدریج تزیینات پشت و روی کارت را در بر گیرد.

در این بخش تعداد بیست و هفت قطعه عکس از عتبات عالیات که در گنجینه مرکز اسناد مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران نگهداری می‌شود تقدیم حضور خوانندگان گرامی می‌شود. صرف نظر از اهمیت هنری این اسناد تصویری، به دلیل قدمت برخی از تصاویر، می‌توان گذشته این بنها و سیر تطور تاریخی و هویت و ساخت پیشین آن را نیز مجسم کرد. بدیهی است بسیاری از بنایهایی که در این عکسها مشاهده می‌شوند امروزه به گونه‌ای تو دیگرگون شده‌اند و از آنها جز همین یادمانده‌ها، چیز دیگری باقی نمانده، و مسلماً جنبه اخیر بر ارزش تاریخی تصاویر ازانه شده می‌افزاید.

از مجموعه عکس‌های عتبات عالیات که در این شماره از فصلنامه معرفی شده‌اند تعداد چهار قطعه عکس متعلق به نجف، یازده قطعه متعلق به کربلا، هفت قطعه متعلق به کاظمین، و پنج قطعه به سامرَا اختصاص دارد که به منظور آشنایی با هر یک از این اعتاب مقدسه توضیحات مختصری داده می‌شود:

نجف اشرف

نجف یک لغت بسطی است که از «نی» به معنی آب و «جف» به معنی خشک شد، ترکیب شده و برای آسانی تلفظ «نجف» را «نجف» گفته‌اند;^۷ و نجف در لغت، مکانی است که آب بدان نرسد.^۸ شهر نجف کیلومترها از رودخانه فرات دور است و همواره با

^۶ عبدالله فیاض، منبع پیشین، ص ۱۷۴.

^۷ عبدالحجه بلاعی. تاریخ نجف اشرف و حیره. تهران، مظاہری، ج ۱، ص ۱۶۲.

^۸ مجدد الدین فیروزآبادی. القاموس المحيط. ج ۳، ص ۲۰۴.

معضل بی‌آبی مواجه بوده. همین ویژگی موجب شده در بررههای مختلف تاریخی، پادشاهان، وزیران و شروتمدان به منظور آبرسانی به شهر با بهره‌وری از رودخانه فرات اقداماتی به عمل آورند.

نجف به تعبیری پایتخت شیعیان است چرا که مدفن نخستین امام شیعیان به شمار می‌آید و سالها کانون و پایگاه مرجعیت شیعه بوده است. البته نجف در گذشته دور نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بود. در منطقه حیره، در نزدیکی نجف نبرد معروف قادسیه در اواخر سال ۱۶ هجری داد. اما از آن هنگام که در ماه مبارک رمضان سال ۴۰ هـ / ۶۶۱ که حضرت علی(ع) توسط یکی از خوارج به نام ابن ملجم مرادی به شهادت رسید و پیکر مطهر آن حضرت توسط فرزندان و نزدیکان ایشان مخفیانه در نجف دفن شد، روز به روز بر اهمیت نجف افزوده گردید. مدفن شریف مدتها پنهان نگاه داشته شد تا آسیبی به پیکر آن معصوم بزرگوار نرسد. گفته می‌شود حاجاج بن یوسف تقی به قصد یافتن پیکر امیر المؤمنین(ع) دستور داد در نجف سه هزار قبر را بنش کنند.^۹

در طول روزگار امیان با و آرامگاهی برای آن حضرت احداث نشد و بنا به شواهد تاریخی نخستین ساختمان متعلق به هارون الرشید است که بر مزار شریف ایجاد شد. بعدها بناهای دیگر توسط زید معروف به داعی صغير (فرمانروای طبرستان)، عضدالدوله، از سلاطین آل بویه، شاه عباس، شاه صفی، فرمانروایان صفوی، احداث شد. نادرشاه هنگام ورود خود به نجف به نوسازیهای شگرف و مظلا ساختن بخشایی از حرم دست زد.

در این مکان مقدس، جمعی از عالمان، شاهان، وزیران و بزرگان به خاک سپرده شده‌اند. همچنین گورستان وادی‌السلام، مسجد حنانه که مدفن بسیاری از خواص حضرت علی(ع) است. عضدالدوله و فرزندش شرف‌الدوله، حسن جلایری و فرزندش، شاه عباس، سلطان محمد قاجار، کیومرث میرزا فرزند فتحعلیشاه قاجار، محمد‌حسن خان امین‌الضرب و... در این مکان به خاک سپرده شده‌اند؛ همچنین جمعی از علمای سرشناس که در روضه شریف دفن شده‌اند عبارتند از مقدس اربیلی، عبدالنبی جزایری، محمد‌حسن خوانساری، محمد‌مهدی بحر العلوم، مرتضی انصاری، اسدالله اصفهانی (رشتی)، آخوند خراسانی، محمد‌سعید حبوبی، شیخ الشریعه اصفهانی، میرزای نائینی، ابوالحسن اصفهانی، محمد‌باقر قسمی و...؛ افزون بر این از مشاهیر شخصیتی بهسان شیخ طوسی در این شهر به خاک سپرده شده است.

.۹. ابن‌النیر، *الکامل فی التاریخ*، ج. ۵، ص ۲۸۷؛ و ج. ۴، ص ۲۸۷.

کوفه

کوفه، شهر مذهبی مهمی است که در نزدیکی نجف قرار دارد. فاصله این شهر تا نجف نزدیک به ده کیلومتر است. مسجد کوفه، کاخ حکومت اموی که بنا بر آگاهیهای موجود به دستور سعد بن ابی وقار بنیان نهاده شد، مسجد سهلة و خانه حضرت علی(ع) از مکانهای مهم کوفه به شمار می‌آیند.

در مسجد معروف کوفه جایگاه (مقام)هایی به نام خضر، زین العابدین، جبرئیل، ابراهیم، وجود دارد. در یکصد متري جنوب غربی این مسجد، خانه حضرت علی(ع) واقع است. قبور مسلم بن عقیل، هانی بن عروه و میثم تمار (رحمت الله عليهم) در نزدیکی همین مسجد است. در نزدیکی آرامگاه مسلم، قبر مختار ثقی فرار دارد. کوفه به اعتبار اینکه سالهایی چند مرکز خلافت اسلامی به شمار می‌آمد و مکان شهادت نحسین امام شیعیان است حائز اهمیت است.

کربلا

کربلا یکی از شهرهای مقدس ناحیه بین النهرین است که در حد کیلومتری جنوب غربی کاظمین و در کنار رودخانه فرات واقع شده است. این شهر در زمان گذشته و در دوران اقتدار بابلیان روستای کوچکی بوده است. در پی شهادت امام حسین(ع) در دهم محرم سال ۵۶۱ / ۸۴۰ میلادی به خاک سپردن ایشان در این مکان، اندک اندک زایرانی که برای زیارت آن حضرت به این سرزمین می‌شتابند در آن رحل اقامت گزیدند. به رغم مخالفت فرمانروایان عباسی، چون رشید و متوكل، با عزیمت شیعیان به کربلا این منطقه روز به روز توسعه یافت. البته متوكل تا آنجا پیش رفت که در سال ۲۳۶ / ۸۵۰ میلادی دستور انهدام قبر سیدالشهداء(ع) را داد اما وقتی فرزندش متصر در ۲۴۷ / ۹۳۲ هجری کار آمد از سیاست پدر عدول کرد و مردم را به زیارت آرامگاه امامان علی و حسین(علیهم السلام) دعوت نمود.^{۱۰} به دنبال آن رجال سرشناسی در ایجاد بنا بر قبر شریف اهتمام ورزیدند که از آن جمله‌اند داعی صبغیر، عضدادوله دیلمی، ملکشاه، سلطان اویس جلایری و فرزندانش سلطان حسین و سلطان احمد. اما پادشاهان صفوی بیشترین بذل توجه را در ساختمانسازی حرم به کار برداشتند و از آن جمله شاه اسماعیل که هنگام زیارت وی در ۹۳۲ / ۱۵۲۵ میلادی از کربلا دستور مطلقاً کردن بخششایی از روضه مقدسه را داد و تعداد دوازده قنديل طلا به حرم مطهر و همچنین شبکه‌ای از جنس نقره برای قرار دادن بر روی

^{۱۰}. ابن اثیر. *الکامل فی التاریخ* ج ۵، ص ۲۸۷؛ و ج ۴، ص ۲۸۷.

قبر اهدا کرد.^{۱۱} چندی بعد سلطان مراد چهارم عثمانی دستور به احداث گنبد بر بارگاه را صادر کرد و در سال ۱۸۱۲ هـ / ۱۲۲۷ م فتحعلیشاه دست به اقدامات سازنده‌ای زد. در سال ۱۸۷۰ هـ / ۱۲۸۷ م ناصرالدین شاه در سفر خود به عتبات مبادرت به نوسازی و مطلا کردن گنبد حرم مطهر کرد.

مرقد حضرت عباس (س) نیز در طول تاریخ به کمک فرمانروایان احداث گردید. در نزدیکی حرمین شریفین حسین و عباس (علیهم السلام) قبور تعمی شهدای واقعه عاشورا قرار داد. در حرم مطهر ابا عبدالله (ع) جمعی از شخصیتهای سرشناس به خاک سپرده شده‌اند مانند شاهزاده محمدعلی فرزند فتحعلیشاه، میرزا تقی خان امیرکبیر، عمادالدوله، مظفرالدین شاه، محمدعلی شاه، احمدشاه و شاهزاده محمدحسن میرزا. از علمای سرشناس نیز سید مرتضی و سید رضی نیز در حرم مطهر امام حسین (ع) روی در نقاب خاک کشیده‌اند.

کاظمین

بیشینه تاریخی کاظمین با بغداد در هم آمیخته است و آنچه که این دو شهر را از یکدیگر جدا می‌سازد، رودخانه دجله است. منصور پس از بنای شهر بغداد، آرامگاهی به نام قریش در آن سوی رود دجله ایجاد کرد تا علویان و عباسیان در آنجا پس از مرگ به خاک سپرده شوند. جعفر، فرزند منصور، نخستین شخصی بود که در ۱۵۰ هـ / ۷۶۷ م در آنجا به خاک سپرده شد. در سال ۱۸۳ هـ / ۷۹۹ م امام موسی کاظم (ع) و نیز در ۲۲۰ هـ / ۸۳۵ م امام محمدجواد (ع) در کاظمین و در جوار جدش دفن شد. اما نام این شهر از کنیه امام موسی بن جعفر «کاظم»، گرفته شده است.

با نیمنگاهی به گذشته تاریخی این شهر در می‌یابیم که در مقاطعی به علت طغیان رود دجله، سیل در کاظمین جاری شده است که به علت قرب مسافت حرم مطهر تا رودخانه، آسیهای سخت بسیاری به اینه حرم وارد آمده است. اما ساختمان فعلی حرم مطهر یادگار شاه اسماعیل صفوی است که در سال ۹۴۶ هـ / ۱۵۱۶ م به پایان رسید. صرف نظر از صفویان، عثمانیها نیز نسبت به زیباسازی حرم مطهر بذل توجه کردند. سلطان سلیمان عثمانی دستور ساخت یک مناره جدید را افرون بر چهار مناره حرم مطهر که به دستور شاه اسماعیل صفوی احداث شده بود، داد. همچنین شهرهای کاظمین و بغداد توسط پل چوبی به یکدیگر متصل شدند.^{۱۲}

۱۱. جعفر الخلیلی، موسوعة العتبات المقدسة، ج ۱، صص ۱۱۲-۱۱۳.

۱۲. محمدحسین آل پاسین، مقابر قریش مجله الاقلام، ج ۳، ص ۶۷، بنگزید به جعفر خلیلی، موسوعة العتبات المقدسة، ج ۱، ص ۱۲۶.

در دوره ژنرال هدایت پاشا، فرمانده سپاه ششم عثمانی که بغداد به سال ۱۳۰۲ هـ به دستور محمدشاه و ناصرالدین شاه نسبت به تذہیب درهای رواق حرم مطهر اقدام گردید، این دو در به باب القبله و باب المراد مشهورند. قبور جمعی از مشاهیر علمای شیعه و از جمله شیخ مفید، شیخ صدق و نصیرالدین طوسی در حرم شریف واقع است. نکته مهمی که درباره سند تصویری شماره ۱-۵۰۱۷ «جسر اپل | کاظمین به بغداد» باید یادآور شد اینکه این کارت پستال که از منظر بغداد گرفته شده است، پل قایقی بر روی رودخانه دجله را نشان می‌دهد و از کهن‌ترین عکس‌های موجود درباره کاظمین است. در تصویر در دو جا پرچم عثمانی (هلال و ستاره) به روشنی، یکی بر روی پل و دیگری در انتهای تصویر (جنب گلستانه سمت راست) مشاهده می‌شود که حکایت از دوره حاکمیت و اقتدار عثمانی و بی‌شک تا پیش از سال ۱۹۱۷م (سال سقوط بغداد به دست انگلیسیها) است.

اما نکته‌ای که موجب شکفتی هر پژوهندگانی است، ویژگی نقاشی گونه انتهای تصویر است. به‌زعم نگارنده، که زاده و متوطن در کاظمین بوده، فاصله اندک حرم شریف تا رودخانه در عکس محل تأمل است. نظر به اینکه حرم شریف در محوطه مقابر قریش بنیان نهاده شده است. احداث بنا در فاصله اندک حرم تا رودخانه با توجه به پیشینه طغیانهای متعدد «دجله» محل مدافعت است. البته مرقد مطهر از پشت به رودخانه نزدیک‌تر است ولی نه تا این اندازه غیرمعمول که در کارت پستال مشاهده می‌شود. همچنین کجی یکی از مناره‌ها که در تصویر به وضوی قابل رؤیت است و نسبتهاي ناهمگون آنها، اندازه پرچم عثمانی که در انتهای تصویر سمت راست دیده می‌شود، همچنین اندازه نخلهای خرمای چشم‌انداز تصویر به راستی حریت‌آور و ناهمگون است و با واقعیت و اصول هندسی و عکاسی مطابقت و سازگاری ندارد. افزون بر این، حالت قرار گرفتن چهار مناره نیز تردیدهایی را بر می‌انگیرد. در کنار دو گنبده، دو مناره یکی در پشت گنبده سمت راست و دیگری در کنار گنبده سمت چپ قرار دارند و دو مناره دیگر در فاصله نسبتاً دوری در سمت راست و چپ قرار دارند. بی‌شک حتی در حالتی که گمان بریم وضعیت هندسی مناره‌های تصویر در فرض چهار ضلعی لوزی باشد، با امعان نظر به تصویربرداری عکاس که از آن سوی رودخانه و بدون لزهای پیشرفته امروز صورت گرفته است، نسبتهاي غلطی است. در این حالت دو مناره سمت راست جنب پکدیگر و دو مناره سمت چپ در کنار هم هستند که نسبت قرب و بعد آنها در قیاس با عرض رودخانه موجب شک و شباه است.

به نظر می‌رسد که این عکس دارای دو وجه است. جنبه نخست آن واقعی و بخش دیگر آن به منظور زیباتر شدن کارت پستال بوده است و برای جلب نظر و توجه شیفتگان

خاندان عصمت و طهارت مبادرت به چاپ تصویری زیبا در پس زمینه اثر نموده‌اند؛ به طوری که در بالای عکس آمده «سوژه» این نما، «پل کاظمین به بغداد» است و نه حرم مطهر امامان مدفون در کاظمین. در پی بررسی که در برخی مأخذ به عمل آمد، سال ۱۹۱۱ به عنوان مقطع زمانی گرفتن عکس تعیین شد.^{۱۳} اکنون به منظور روشنگری، از عموم پژوهندگان، به ویژه علماء و استادان، تقاضا می‌شود در صورتی که عکس‌هایی در این زمینه و به ویژه موضوع مورد بحث در اختیار دارند آن را برای بهره‌وری در فصلنامه در اختیار مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران قرار دهند.

ساموا!

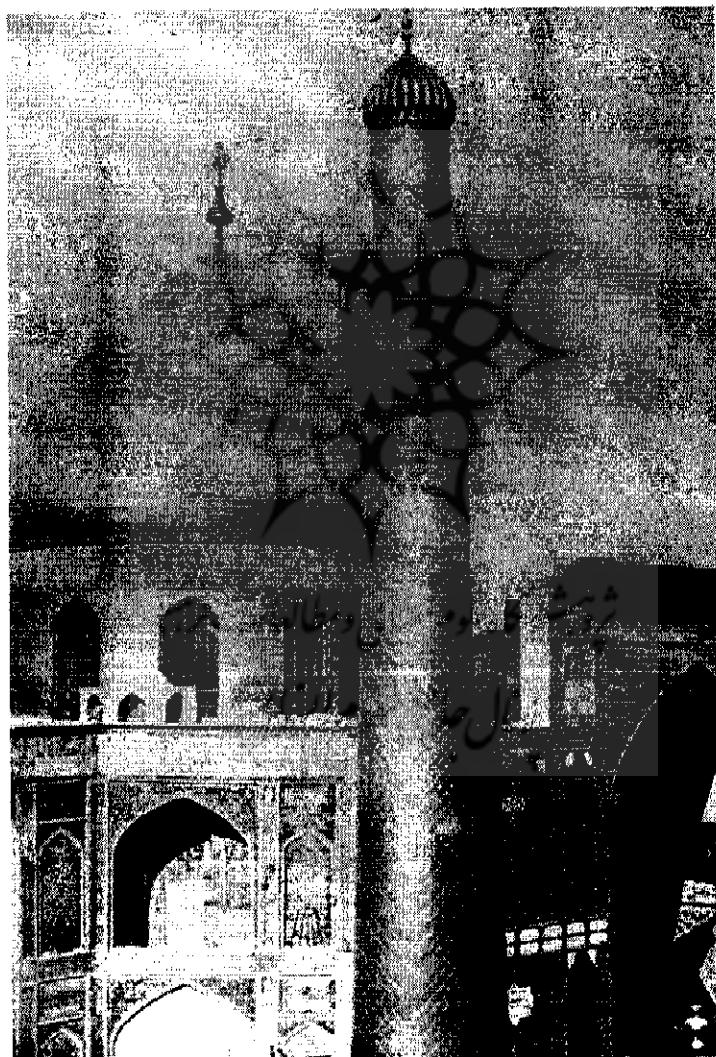
این شهر در ناحیه شرقی رودخانه دجله و در ۱۲۰ کیلومتری شمال بغداد قرار دارد که در نیمه راه بغداد - تکریت واقع است. در وجه تسمیه آن آمده است که معتصم بالله، خلیفه عباسی که از وی به عنوان ایجادکننده شهر سامرا یاد می‌شود، هنگام انتقال سپاهیانش به شهر، هر یک از آنان از مشاهده چشم‌انداز سامرا مسرور شدند و از این رو «سر من رأی»، یعنی خوشحال شد هر آنکه آن را دید، به منزله نام شهر تلقی گردید و برای مختصر کردن آن سامرا نامیده شد. در زمان متوكل، فرزند معتصم، سامرا مورد توجه واقع شد و نسبت به نوسازی آن اقدامات اساسی به عمل آمد.

مرقد امامان علی هادی و حسن عسکری (علیهم السلام) در این شهر است. مسجد جامع بزرگ معتصم و مسجد جامع بزرگ متوكل و برج معروف سامرا، مکان مشهور به غیبت امام زمان (عج)، از مشهورترین بنای‌های این بلده به شمار می‌آید. سامرا از هنگامی که در ۲۲۱ هـ به مثابه پل انتقال نیرو و پایتخت عباسیان در رویارویی با بابک خرمدین که بر ضد دولت عباسی قیام کرده بود، مورد استفاده واقع شد، اهمیت روزافروند یافت. طی مدت پنجاه و پنج سال پایتختی سامرا، هشت خلیفه (معتصم بالله، واثق بالله، متوكل علی الله، متصر بالله، مستعين بالله، معتز بالله، مهندی بالله و معتمد علی الله) در آن حکمرانی کردند.

اما بدون تردید، سامرا از هنگامی که امام علی هادی (ع) به سال ۲۵۴ هـ / ۸۶۸ م رحلت کرد و در خانه‌اش به خاک سپرده شد و فرزندش حسن عسکری نیز در ۲۶۰ هـ / ۸۷۳ م درگذشت و در جوار پدر بزرگوارش دفن شد، شیعیان نسبت به ایجاد بارگاهی برای آن دو امام همام اقدام ورزیدند و در کنار آن نسبت به احداث ساختمان و خانه‌های گوناگون اقدام کردند.

۱۳. عاصم بدر حسون. *العراق في الصور*. دمشق، ۱۹۹۵. تصویر ببل چوبی کاظمیه - بغداد.

حرم مسمی به صحن غیبت مهدی، در کنار حرم مطهر امامان واقع است و به حرم سوم نیز سرشناس است. به‌زعم شیعه امام دوازدهم وارد سرداب این مکان شد و از آنجا غیبت خود را آغاز کرد. به اعتقاد شیعیان امام مهدی(عج) آن گاه که جهان پر از ظلم و ستم گردید به منظور اقامه عدل و داد ظهور خواهد کرد اما مکان ظهور وی مشخص نیست. در سرداب غیبت در چوبی مبتکاری شده زیبایی یادگار دوره ناصرالدین الله، خلیفه عباسی به یادگار مانده است.

حرم مطهر امام علی (ع) | ۱۶۸۱-۱۱

تصویر موائی از حرم مطهر امام علی(ع) در قلب نجف که نوسط بک موایسای ائمگیس گرفت شده است. [۱۸۵۸-۴۲]

حرم مطهر امام علی (ع) | ۱۱-۵۰۴۳

آرامکا، سلم بن علی(ص) در کوفه (٢٤٨-٢٧)

ترمیم مسلم بن علی

در زمان عقبه بن ابراهیم

شیخ کاہ علام فتح علی فاتح فتنی

پرتمان بلام علوی فتنی

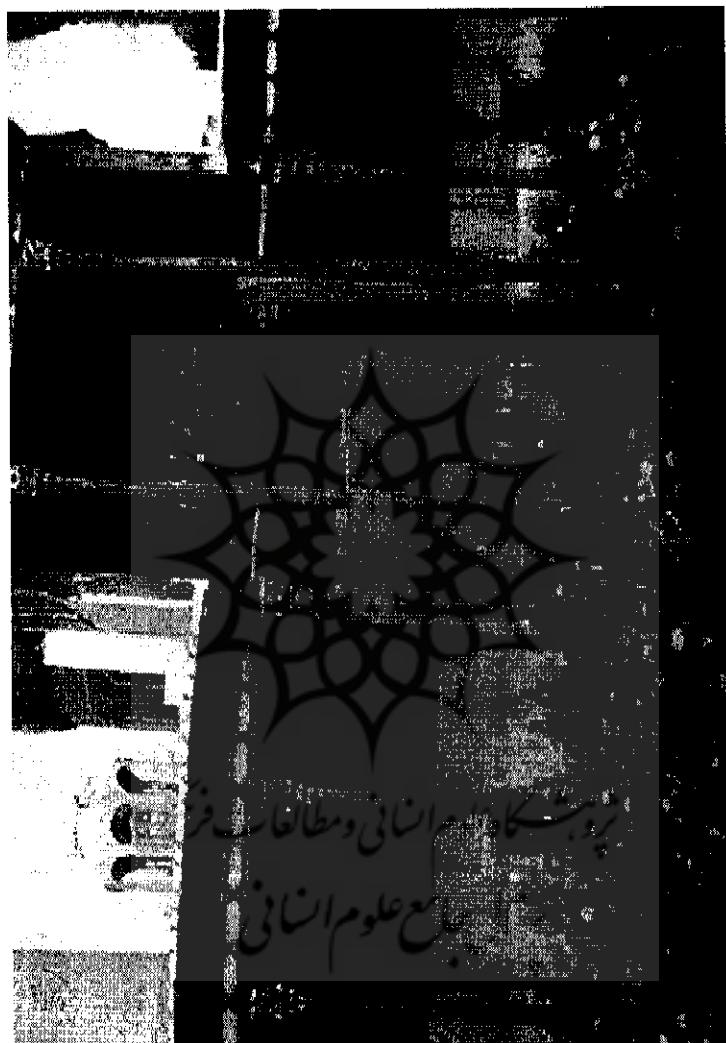
حرم مطهر امام حسین(ع) در کربلا | ۲۰۰-۱

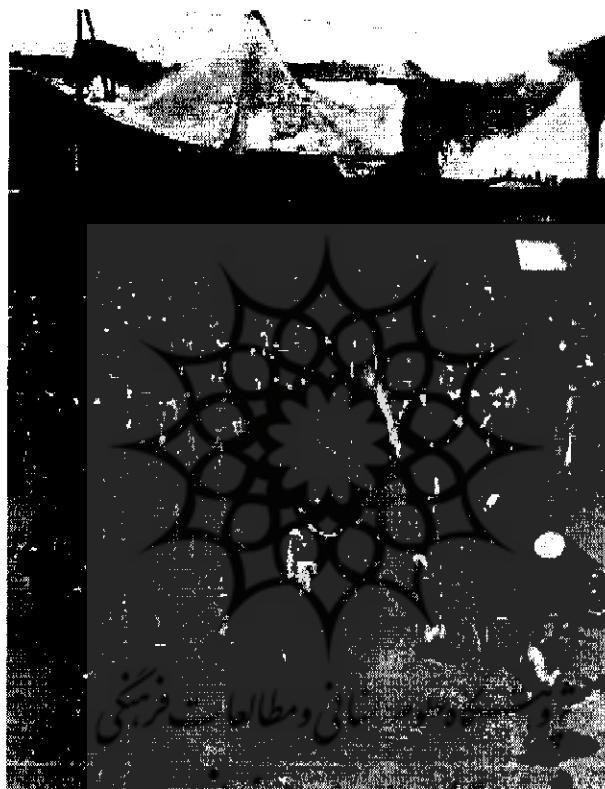
35 - Tomb of Hussein - KERBALA

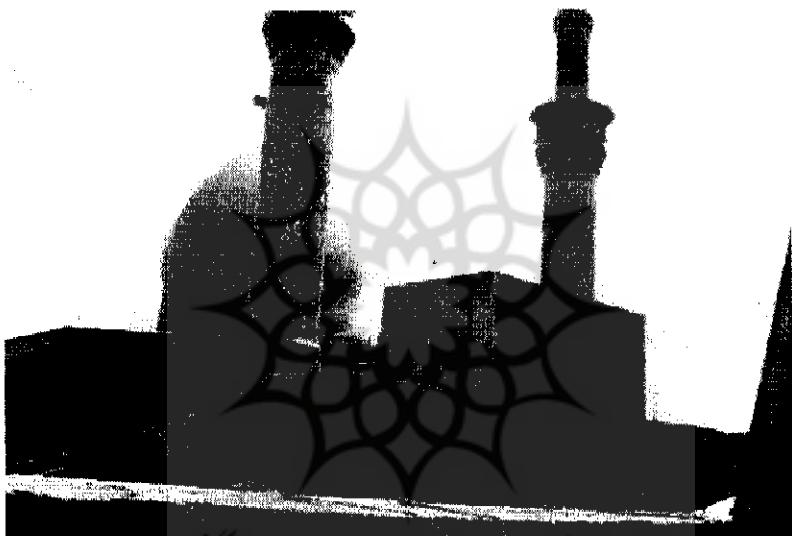
حرم مطهر امام حسین(ع) | ۱۶۸۷-۱۶

در توضیح زیر عکس نام مسجد جعفر قاجار مشاهده می شود [۱-۵۰-۴۴]
آنها نماز جماعت ظهر و صحر در برابر ایوان حضرت سیدالشہداء(ع) در کربلا به سال ۱۹۳۲هـ / ۱۹۷۲ش

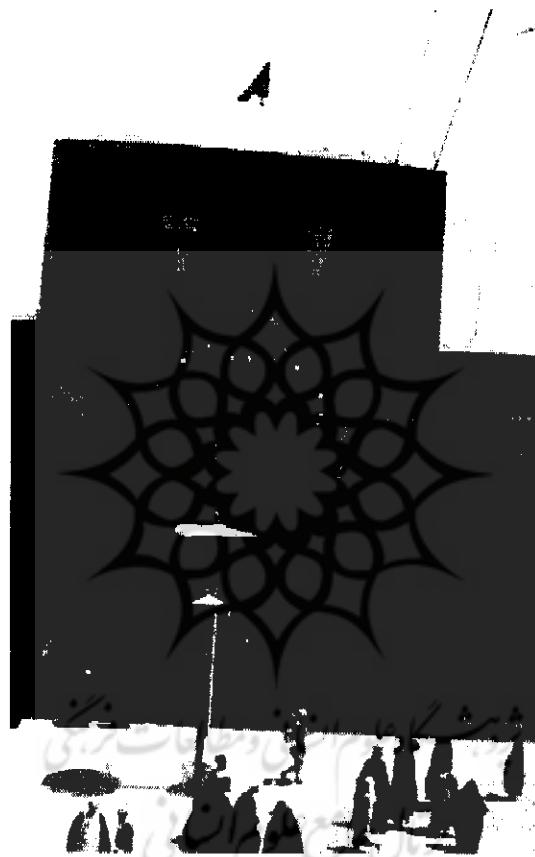
برپایی چادرهای هیئت‌های عزاداری در صحن مطهر امام حسین(ع)؛
تصویر نمایشگر مراسم سینه‌زنی عزاداران حسینی در ایام ماه محرم است. ۱۴۰۵-۴ - الف

پروتکل اسلامی و مطالعات فرهنگی

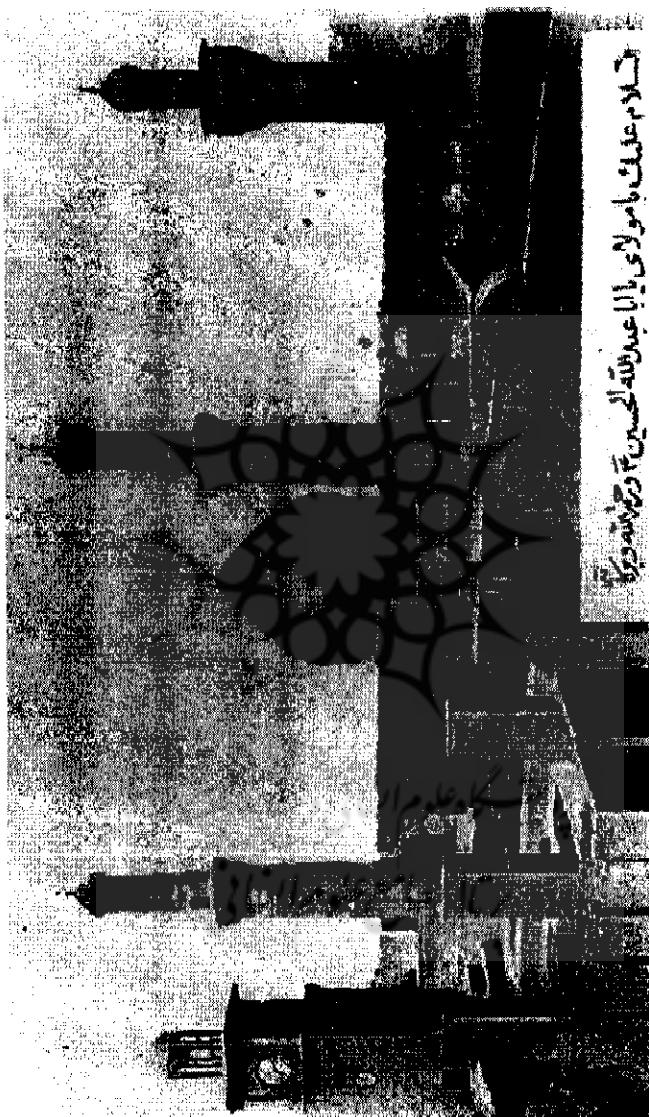
حرم مطهر امام حسین(ع) | ۲۵۵-۳ الفا

پریال جام علوم اسلامی

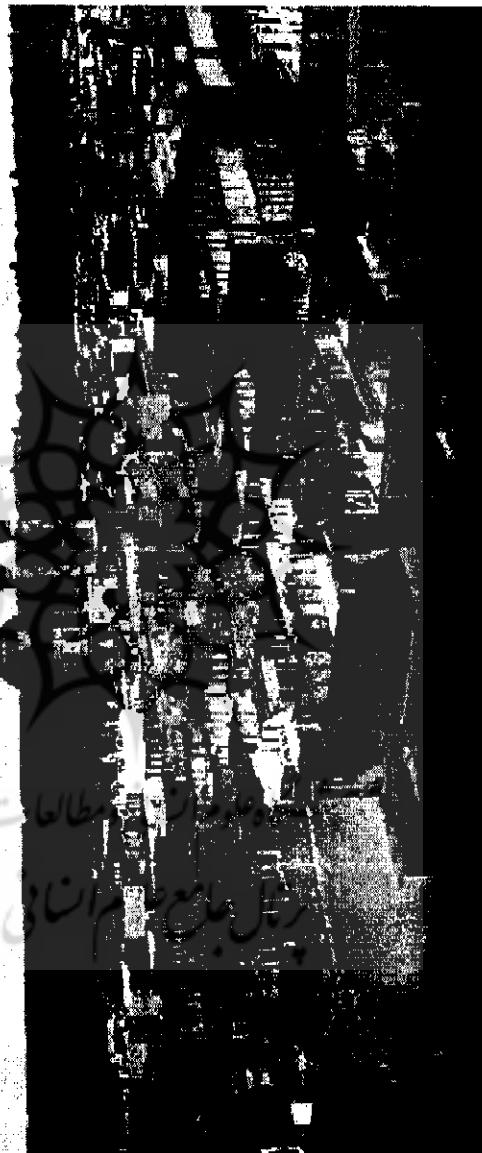
در ورودی حرم مطهر امام حسین(ع)؛
تصویر در ۱۸ خرداد ۱۳۰۹ برگرفته شده است | ۲۵۵-۲ (الف)

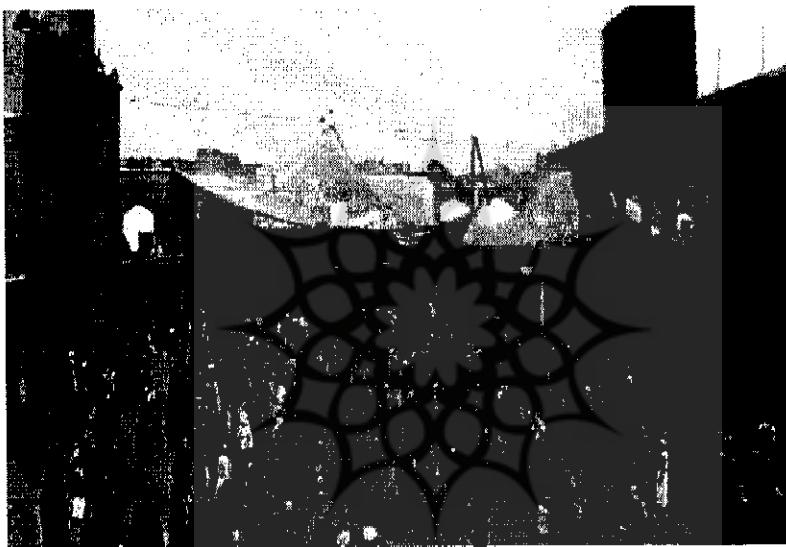
لِدَمْعَكَ بِالْمُوْلَى إِلَيْكَ عَبْرَةَ الْحَسَنِ وَرَجَفَتْ حَسَنَ

ثُرمٌ مطهر امام حسین(ع) | ۰۳۰۵۱

نمایی از شهر کوبلار حرم مطهر حضرت عباس(س)؛ نخنستان گرداند شهر به روشنی در تصویر بر همین است [۱-۳۰۵-۲]

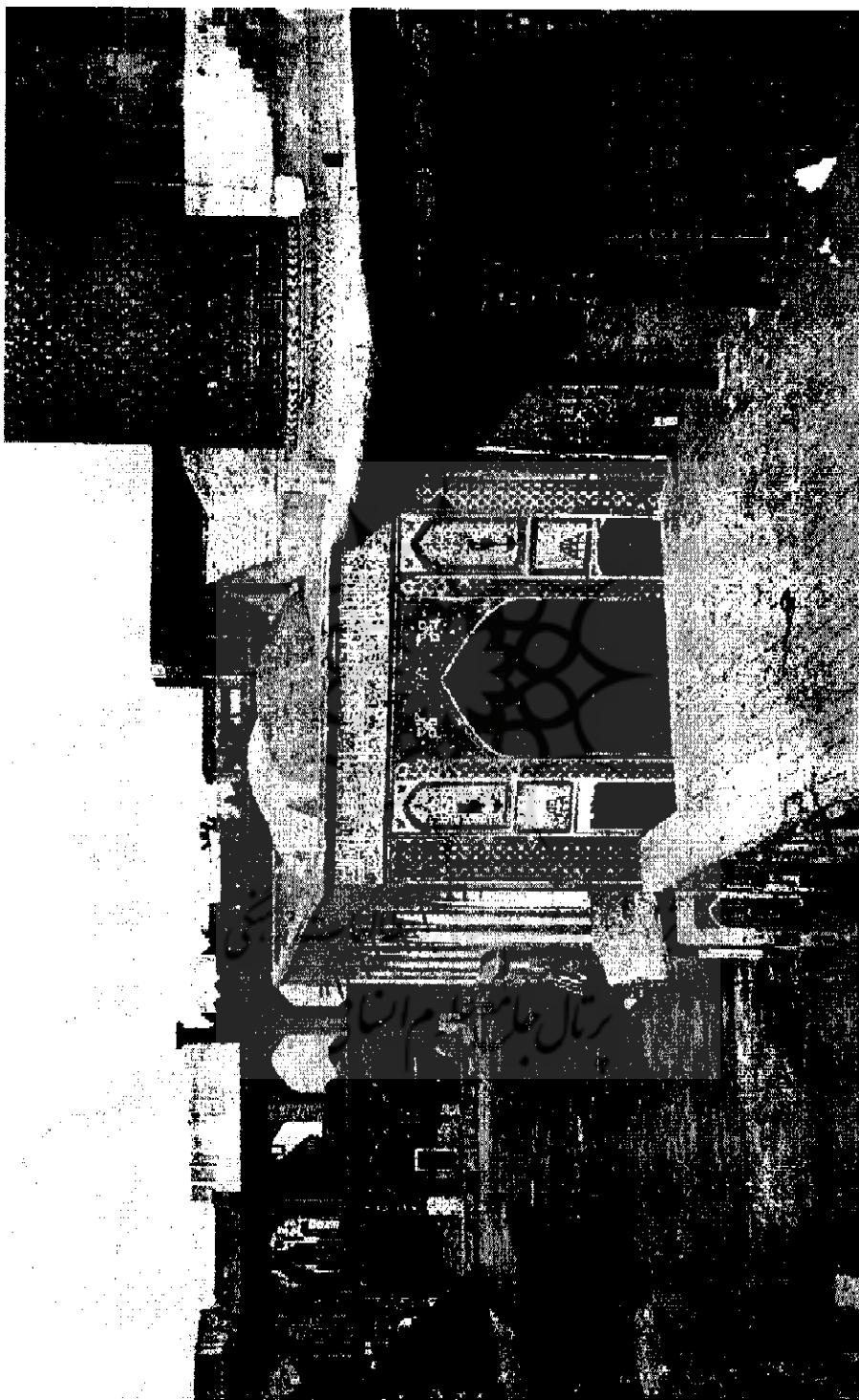

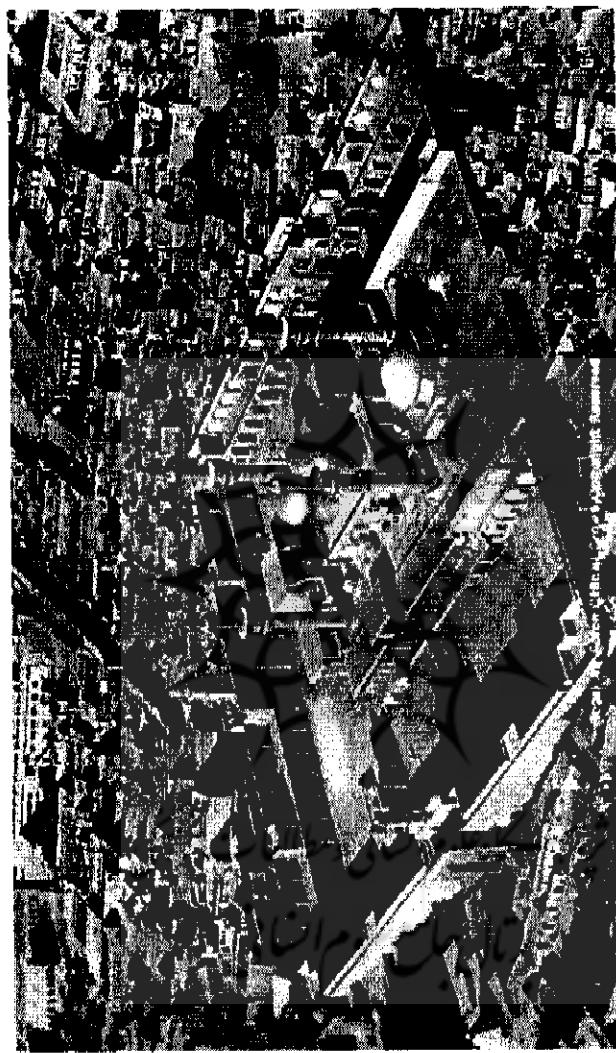
مراسم شیه‌سازی و تعزیه و مقتل خوانی در روز عاشورا در صحن شریف ابا عبدالله(ع):
سربازان انگلیسی یا تفنگ در جای جای تصویر دیده می‌شوند. | ۲۵۵-۵ الف|

پریال جامع علوم اسلامی

حزم ممهور امام حسین (ع) | ۳۰۵-۱۱]

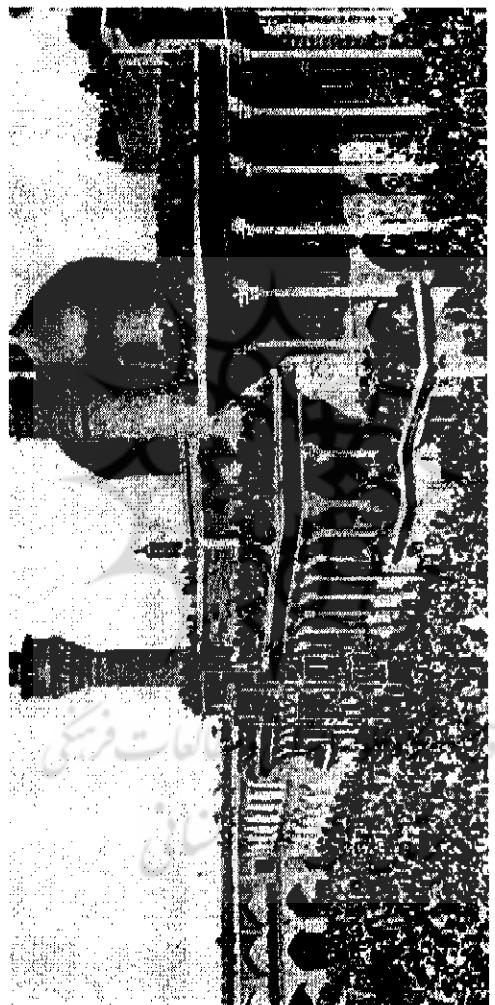
تصویر شهر کاظمیه و حرم مطهر امامان کاظم و جواد (علیہما السلام) کی از دریے مواضع برگزت شده است. [۲۰۵۴-۳]

حزم مظفر امامان یاثم و جواد(علیهم السلام) [۱۵-۶-۱]

مراسم روز عاشورا در مرقد مطهر امامان کاظمین (۱۴۰۵-۱)

حروم مطهور امامان کاظم و جواد(علیهم السلام) [۱۹-۵-۱]

Minaret of Kufimain Mosque - BAGHDAD

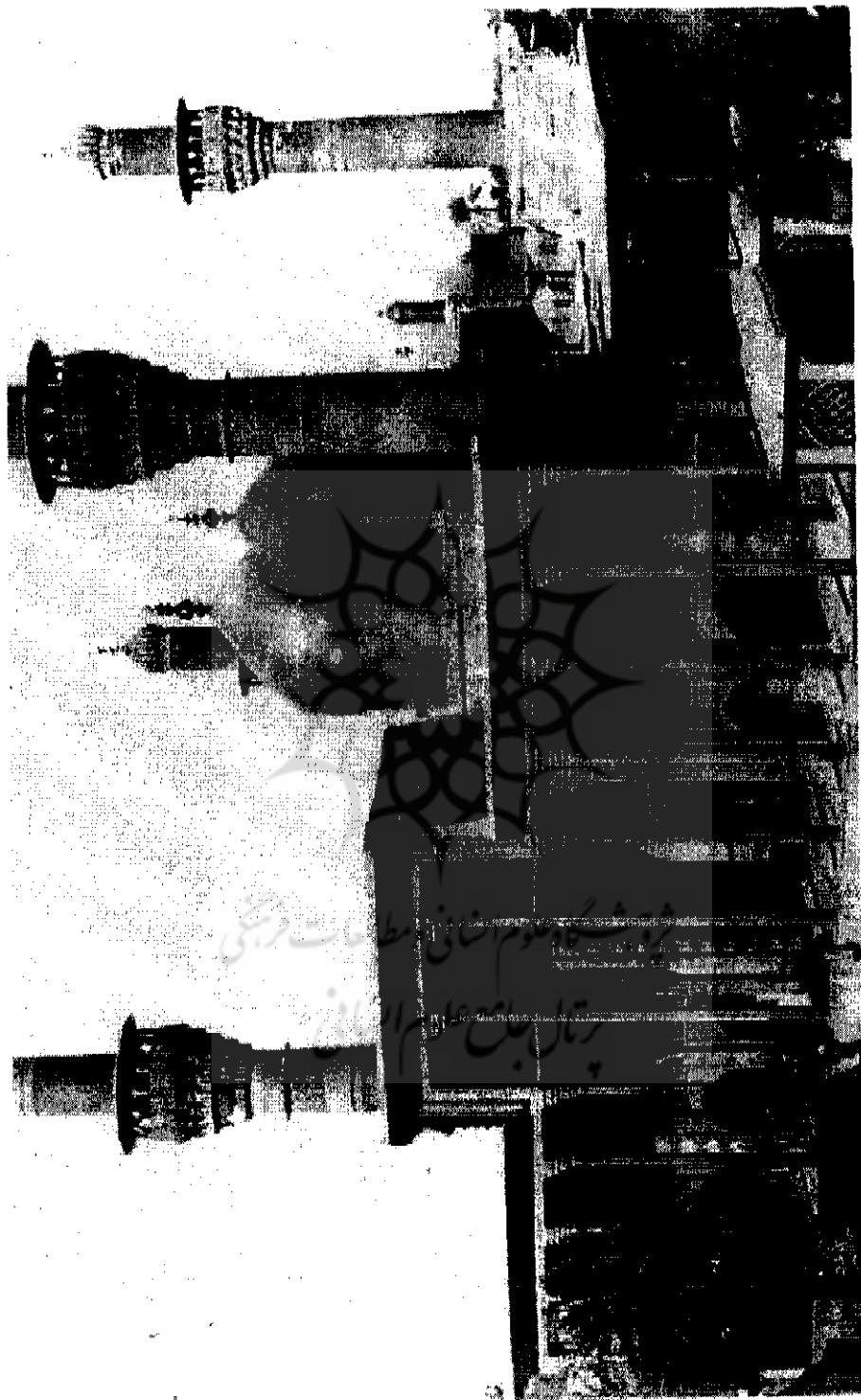
رسم مطریه امامان کاظم و جواد (علیهم السلام) | ۱۲۰-۵-۱۱

تصویر «جسر کاظمیه به بغداد» بنیان کاظمیه و بغداد (مسجد الاعظم) که بر روی قایقهای متعدد قوس طی بک عکاس روس از نظر بغداد برگرفته شده است. [۱۰۵-۱]

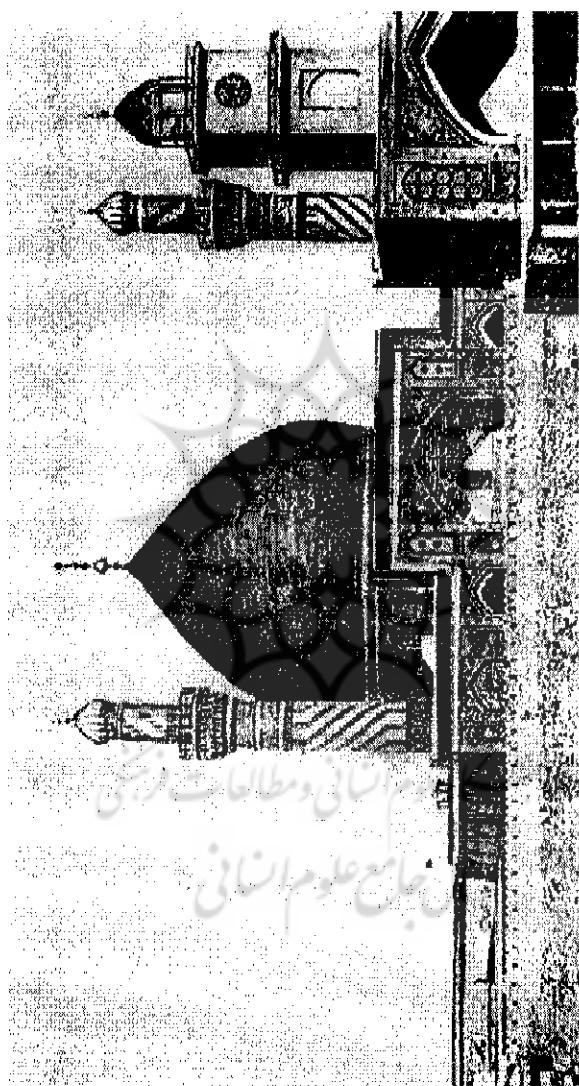

حرب مطهر امان موس کاظم و محمد جواد(علیہما السلام) [۱۵۶۱-۱]

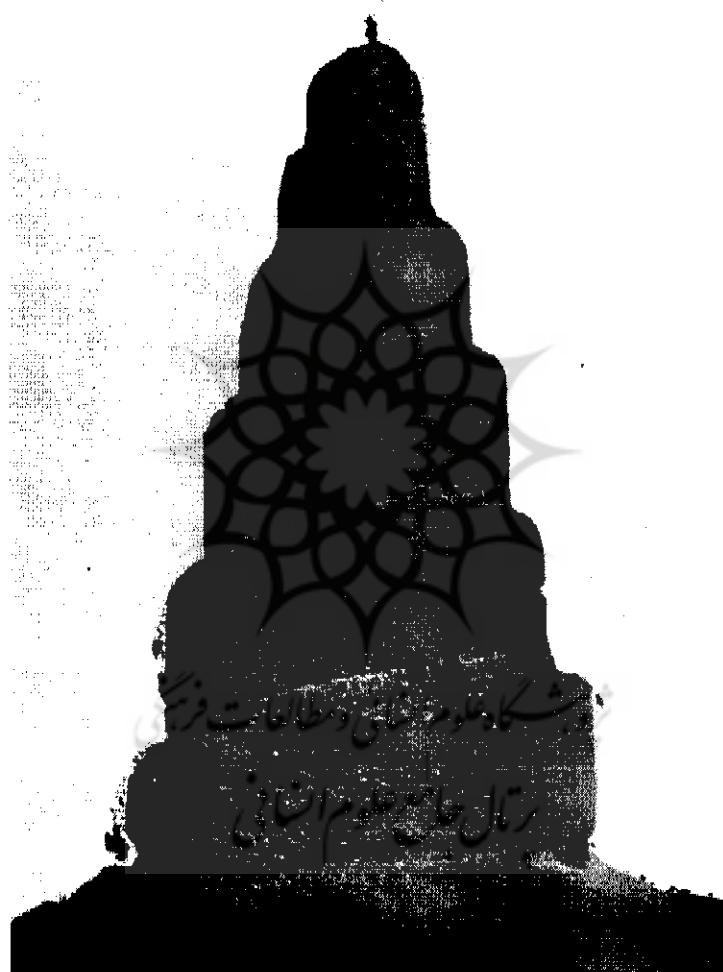

حزم امامان هادی و عسکری (علیهم السلام) در سامرا [۱۴۰۵-۱]

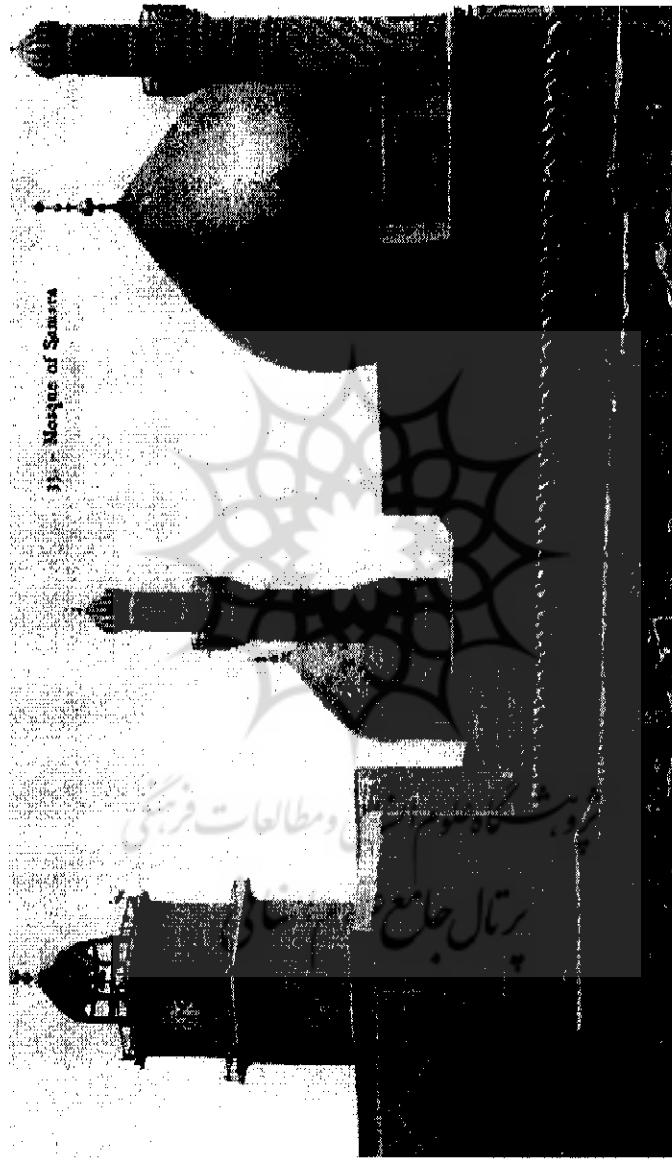

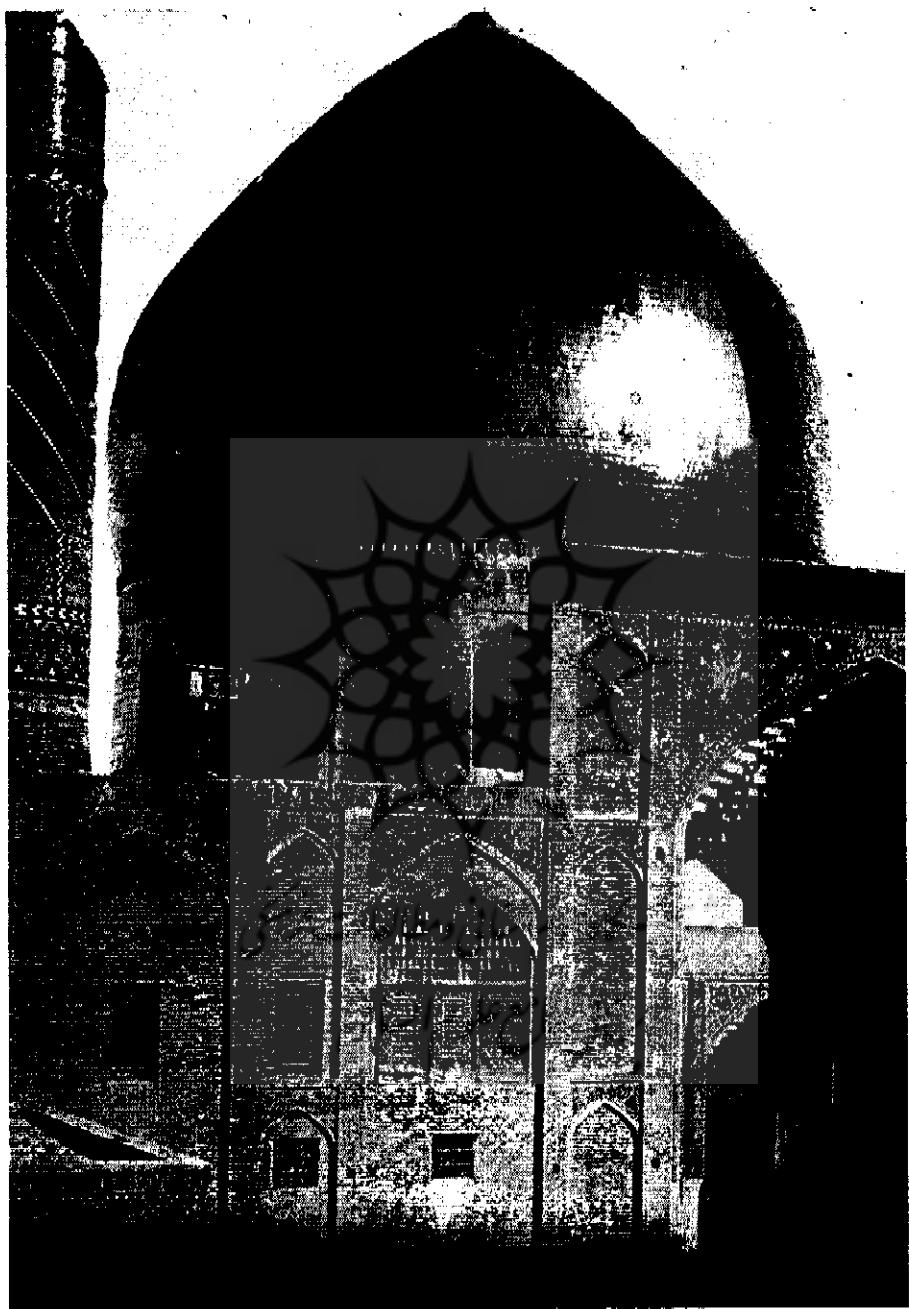
مجمع امامان سالم (۱۴۰۵-۱۴۰۶)

برج مسجد جامع بزرگ معتصم در سامر | ۱۷۲۱-۱

حزم امامان علی هادی و حسن عسکری (علیهم السلام) [۸۱۰-۱]

مسجد شریف امام مهدی (عج) معروف به مکان غیت. سرداب در زیرزمین مسجد قرار دارد [۱-۵۰۴۰]

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پریال جامع علوم انسانی